

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย (อวท.) มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของนักเรียน นักศึกษาในระบบการศึกษาไทย โดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างศักยภาพและพัฒนาทักษะให้ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต จริยธรรมและคุณลักษณะที่พึงประสงค์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะช่วยให้นักเรียน นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความรับผิดชอบ และมีทัศนคติที่ดีต่อสังคม โดยหนึ่งในแนวทางที่สำคัญคือการพัฒนาคุณธรรม BSPC Model

BSPC Model เป็นนวัตกรรมที่พัฒนาโดยองค์การวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาและส่งเสริมจริยธรรมใน BSPC Model มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพนักเรียน นักศึกษา ดังนี้ สร้างพื้นฐานจริยธรรมและคุณธรรม ช่วยให้นักเรียน นักศึกษามีคุณค่าทางจริยธรรมในการทำงานและการดำเนินชีวิต พัฒนาทักษะชีวิตและการทำงาน โดยเฉพาะทักษะการทำงานเป็นทีมและทักษะการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ สร้างทัศนคติที่ดีและความรับผิดชอบต่อสังคม สร้างความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ของตนในสังคม ส่งเสริมการเป็นผู้นำที่มีจิตสำนึกที่ดี BSPC Model เน้นการพัฒนาเพื่อให้เป็นผู้นำที่มีความรับผิดชอบและมีความเป็นมืออาชีพ

จากปัญหาดังกล่าวจึงจัดทำ เรื่องการพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model โดยองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมพฤติกรรมที่ดีและจริยธรรมในนักเรียน นักศึกษา ผ่านการใช้ BSPC Model ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่ช่วยพัฒนาคุณลักษณะเชิงจริยธรรมและความมีคุณภาพ พัฒนาทักษะทั้งทางวิชาการและทักษะชีวิตที่จำเป็นสำหรับนักเรียน นักศึกษาในการก้าวเข้าสู่การทำงานและสังคม เสริมสร้างบุคลิกภาพและนิสัยที่เหมาะสมให้กับนักเรียน นักศึกษา เพื่อเป็นรากฐานที่ดีของการเป็นบุคคลที่พึงประสงค์ในสังคม

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาผลกระทบที่เกิดจากการใช้ BSPC Model วิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อพฤติกรรมทัศนคติ และคุณลักษณะของนักเรียน นักศึกษา หลังจากได้รับการพัฒนาโดยใช้ BSPC Model

๑.๒.๒ เพื่อสร้างแนวทางในการประยุกต์ใช้ BSPC Model พัฒนาแนวทางหรือคู่มือในการใช้งาน BSPC Model เพื่อสนับสนุนการพัฒนานักเรียน นักศึกษาในองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยในวงกว้าง

๑.๒.๓ เพื่อพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model

๑.๓ สมมติฐานการวิจัย

นักศึกษาวិทยาลัยการอาชีพบางสะพานสามารถพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

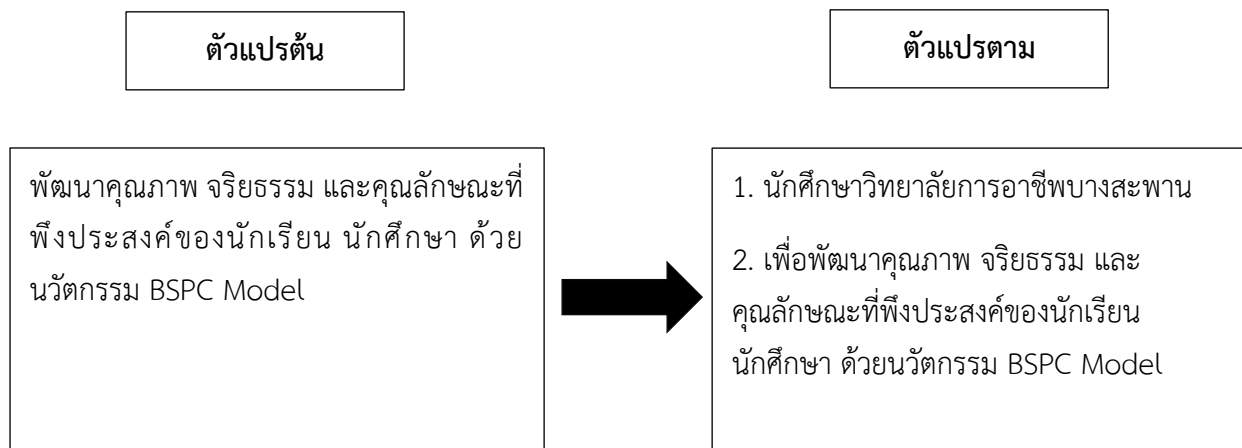
๑.๔.๑ ประชากรกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๑.๔.๒ เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

การพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วย
นวัตกรรม BSPC Model

๑.๕ กรอบแนวคิดการวิจัย

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะ

๑.๖.๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา

๑.๖.๒ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๗.๑ ได้พัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วย
นวัตกรรม BSPC Model

บทที่ ๒

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPPC Model โดยองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

๒.๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา

๒.๒ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ หมายถึง คุณภาพของผู้เรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ที่กำหนดขึ้น โดยพิจารณาจากสภาพของสังคม และการเปลี่ยนแปลง ของโลกยุคปัจจุบันซึ่งทำให้มีความจำเป็นต้องเน้นและ ปลูกฝังลักษณะดังกล่าวให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนทุกคนเพื่อช่วยให้ผู้เรียน เกิดการพัฒนา ในองค์รวมทั้งด้านสติปัญญาและคุณธรรม อันจะนำไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและ ความมั่นคง สงบสุขในสังคม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ๘ ประการ

รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๔ ข้อ ได้แก่

๑.๑ เป็นพลเมืองดีของชาติ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ยืนตรงเคารพธงชาติ ร้องเพลงชาติและอธิบาย ความหมาย

ของเพลงชาติได้ถูกต้อง

๑.๒ อารมณ์ไว้ซึ่งความเป็นไทย พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น เข้าร่วม ส่งเสริม สนับสนุนกิจกรรมที่สร้างความสามัคคี

ปรองดองที่เป็นประโยชน์ต่อ โรงเรียน ชุมชนและสังคม

๑.๓ ศรัทธา ยึดมั่น ปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาที่ ตนเอง

นับถือ (ศาสนาพุทธ) และปฏิบัติตนตามหลักของศาสนา ที่ตนนับถือ

๑.๔ เคารพเทิดทูนสถาบันพระมหากษัตริย์ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น มีส่วนร่วมหรือจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับสถาบัน

พระมหากษัตริย์

ชื่อสัตย์สุจริต

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ข้อ ได้แก่

๒.๑ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อตนเองทั้งทางกาย วาจา ใจ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และ

เป็นจริงปราศจากความลำเอียง และปฏิบัติตนโดยคำนึงถึงความถูกต้อง ละอายและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

และปฏิบัติตามคำมั่นสัญญา

๒.๒ ประพฤติตรงตามความเป็นจริงต่อผู้อื่นทั้งทางกาย วาจา ใจ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ไม่ถือเอาสิ่งของหรือ

ผลงาน ของผู้อื่นมาเป็นของตนเอง ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นด้วยความซื่อตรงและไม่หาประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้อง

มีวินัย

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๑ ข้อ ได้แก่

๓.๑ ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ปฏิบัติตามข้อตกลง กฎเกณฑ์ ระเบียบข้อบังคับของครอบครัว โรงเรียน และสังคม ไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น และตรงต่อเวลาในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆในชีวิตประจำวันและรับผิดชอบในการทำงาน

ใฝ่เรียนรู้

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ข้อ ได้แก่

๔.๑ ตั้งใจเพียรพยายามในการเรียน และเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ และ มีความเพียรพยายามในการเรียนรู้ และสนใจเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ

๔.๒ แสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยการเลือกใช้สื่ออย่างเหมาะสม บันทึกความรู้ วิเคราะห์สรุปเป็นองค์ความรู้ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อ เทคโนโลยีต่างๆ แหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และเลือกใช้สื่อได้อย่างเหมาะสม

๔.๓ บันทึกความรู้ วิเคราะห์ ตรวจสอบจากสิ่งที่เรียนรู้ สรุปเป็นองค์ความรู้ และแลกเปลี่ยน ความรู้ด้วยวิธีการต่างๆเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

อยู่อย่างพอเพียง

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ข้อ ได้แก่

๕.๑ ดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีเหตุผล รอบคอบ มีคุณธรรม พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ใช้ทรัพย์สินของตนเอง เช่น เงิน สิ่งของ เครื่องใช้ ฯลฯ อย่างประหยัด คุ่มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี รวมทั้งการใช้เวลาอย่างเหมาะสมใช้ทรัพยากรของส่วนรวมอย่างประหยัด คุ่มค่า และเก็บรักษาดูแลอย่างดี ปฏิบัติตนและตัดสินใจด้วยความรอบคอบ มีเหตุผลและไม่เอาเปรียบผู้อื่นและไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน พร้อมให้อภัยเมื่อผู้อื่นกระทำผิด

๕.๒ มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี ปรับตัวเพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น วางแผนการเรียน การทำงานและการใช้ชีวิตประจำวันบนพื้นฐานของความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของสังคม และสภาพแวดล้อม ยอมรับและปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกับ ผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

มุ่งมั่นในการทำงาน

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ข้อ ได้แก่

๖.๑ ตั้งใจและรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่การงาน พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น เอาใจใส่ต่อการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตั้งใจและรับผิดชอบในการทำงานให้สำเร็จ และปรับปรุงและพัฒนาการทำงานด้วยตนเอง

๖.๒ ทำงานด้วยความเพียรพยายามและอดทนเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมาย พฤติกรรมบ่งชี้ เช่น ทุ่มเททำงาน อดทน ไม่ย่อท้อต่อปัญหาและอุปสรรคในการทำงาน พยายามแก้ปัญหาและ อุปสรรคในการทำงานให้สำเร็จ และชื่นชมผลงาน ด้วยความภาคภูมิใจ

รักความเป็นไทย

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๓ ข้อ ได้แก่

๗.๑ ภาคภูมิใจในขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ วัฒนธรรมไทยและมีความกตัญญูทวาทิพฤติกรรมบงชี้ เช่น แต่งกายและมีมารยาทดงแบบไทย มีสัฒมาคารวะ กตัญญูทวาทิพฤติกรรมบงชี้ที่ต่อผู้มีพระคุณ ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับ ประเพณี ศิลปะ และวัฒนธรรมไทย และชักชวนแนะน้าให้ผู้อื่นตามขนบธรรมเนียม ประเพณี ศิลปะ และ วัฒนธรรมไทย

๗.๒ เห็นคุณค่าและใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม พฤติกรรมบงชี้ เช่น ใช้ภาษาไทย และ เลขไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและชักชวน แนะน้าให้ผู้อื่นเห็นคุณค่า ของการใช้ภาษาไทยที่ ถูกต้อง

๗.๓ อนุรักษ์และสืบทอดภูมิปัญญาไทย พฤติกรรมบงชี้ พฤติกรรมบงชี้ เช่น นำภูมิปัญญาไทยมาใช้ให้เหมาะสม ในวิถีชีวิต ร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูมิปัญญาไทยและแนะน้า มีส่วนร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย มีจิตสาธารณะ

ประกอบด้วยตัวชี้วัด ๒ ข้อ ได้แก่

๘.๑ ช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความเต็มใจและพึงพอใจโดยไม่หวังผลตอบแทน พฤติกรรมบงชี้ เช่น ช่วยพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูทำงานด้วยความเต็มใจ อาสาทำงานให้ผู้อื่นด้วยกำลังกายกำลังใจ และกำลังสติปัญญาโดยไม่หวัง ผลตอบแทนและ แบ่งปันสิ่งของ ทรัพย์สิน และอื่นๆ และช่วยแก้ปัญหาหรือสร้างความสุขให้กับผู้อื่น

๘.๒ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม พฤติกรรมบงชี้ เช่น ดูแลรักษาสาธารณ สมบัติ และสิ่งแวดล้อมด้วยความเต็มใจ เข้าร่วมกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อโรงเรียน ชุมชนและสังคม และเข้า ร่วมกิจกรรม เพื่อแก้ปัญหาหรือร่วมสร้างสิ่งที่ดีงามของส่วนร่วมตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นด้วยความ กระตือรือร้น

๒.๒ องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

(๑) องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับสถานศึกษาและให้ใช้ชื่อว่า “องค์การนักวิชาชีพ ในอนาคตแห่งประเทศไทย” ตามด้วยชื่อของสถานศึกษา และมีตัวย่อว่า “อวท.” ตามด้วยชื่อย่อ ของสถานศึกษา หรือมีชื่อภาษาอังกฤษว่า “ASSOCIATION OF FUTURE THAI PROFESSIONAL,” ตามด้วย ชื่อภาษาอังกฤษ ของสถานศึกษา และ มีตัวย่อว่า “AFT.” ตามด้วยชื่อย่อภาษาอังกฤษของสถานศึกษา

(๒) องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับจังหวัด และให้ใช้ชื่อว่า “องค์การนักวิชาชีพ ในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับจังหวัด” ตามด้วยชื่อจังหวัด และมีตัวย่อว่า “อวท.จังหวัด” ตามด้วยชื่อย่อของ จังหวัด หรือมีชื่อภาษาอังกฤษว่า “ ASSOCIATION OF FUTURE THAI PROFESSIONAL,” ตามด้วยชื่อ ภาษาอังกฤษของจังหวัด และมีตัวย่อว่า “AFT.” ตามด้วยชื่อภาษาอังกฤษของจังหวัด

(๓) องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับภาคและให้ใช้ชื่อว่า “องค์การ นักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยระดับภาค” ตามด้วยชื่อภาค และมีตัวย่อว่า “อวท. ภาค” ตามด้วย /ชื่อย่อ...ชื่อย่อ ของภาค หรือมีชื่อภาษาอังกฤษว่า “ASSOCIATION OF FUTURE THAI PROFESSIONAL,” ตามด้วย ชื่อ ภาษาอังกฤษของภาค และมีตัวย่อ “AFT.” ตามด้วยชื่อภาษาอังกฤษของภาค

(๔) องค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย ระดับชาติ และให้ใช้ชื่อว่า “องค์การ นักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย สำนักรงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา” และมีตัวย่อว่า “อวท.สอศ.” หรือมีชื่อ ภาษาอังกฤษว่า “ASSOCIATION OF FUTURE THAI PROFESSIONAL ,OFFICE OF VOCATIONAL EDUCATION COMMISSION.” และมีตัวย่อ “AFT. OVEC.”

วัตถุประสงค์ขององค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย

- (๑) เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษามีองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทยที่บริหาร จัดการ ภารกิจและกิจกรรม ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้อย่างเหมาะสม
- (๒) เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้การสอนด้านวิชาชีพ ในทุกสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถานศึกษา ให้ได้ผลดี ยิ่งขึ้น
- (๓) เพื่อการประชาสัมพันธ์ แนะนำ เผยแพร่วิชาชีพให้แพร่หลายและเพิ่มโอกาสในการประกอบ อาชีพตาม สาขาวิชาชีพที่ได้ศึกษามา
- (๔) เพื่อสร้างความสามัคคี ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียน นักศึกษา ทั้งในสถานศึกษาเดียวกัน และต่าง สถานศึกษา
- (๕) เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมและพัฒนาความเจริญงอกงามทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและ สติปัญญา ของนักเรียน นักศึกษา
- (๖) เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน นักศึกษา มีความสนใจ มีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา โดยใช้ ความรู้ ความสามารถของตนให้เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม
- (๗) เพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสถานศึกษากับองค์การนักวิชาชีพในอนาคต แห่งประเทศไทย รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์กับองค์กรอื่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับสถานศึกษา ทั้งภายในประเทศและ ต่างประเทศ

๒.๓ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- อมรวิรัช นาคทรพรพ. (๒๕๖๑). การพัฒนาทักษะชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัย.
- สุภาพร โพธิ์แก้ว. (๒๕๕๙). แนวคิดและทฤษฎีจริยธรรมในระบบการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่องเรื่องการพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model โดยองค์การนักวิชาชีพในอนาคตแห่งประเทศไทย โดยมีวิธีการตามลำดับดังต่อไปนี้

- ๓.๑ ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย
- ๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- ๓.๓ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
- ๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
- ๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ ประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาวิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน

๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๑ แผนเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model

๓.๓ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๓.๓.๑ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดทำดังนี้

๑. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model

๒. ดำเนินการสร้างกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model

๓. นำกิจกรรมมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์

๔. นำกิจกรรมมาประยุกต์ใช้กับนักศึกษา

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

๑. ทำการทดสอบผลสัมฤทธิ์พัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Modelและเก็บคะแนนที่นักศึกษาสอบได้

๒. พัฒนาคุณภาพ จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักเรียน นักศึกษา ด้วยนวัตกรรม BSPC Model

๓. ให้นักศึกษาทำแบบทดสอบอีกครั้งหนึ่งด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและเก็บ คะแนนที่นักศึกษาสอบได้

๔. นำผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๕.๑ การหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (arithmetic mean) คือ ค่าของผลรวมของค่าสังเกตของข้อมูลทั้งหมดหารด้วยจำนวนของข้อมูล ทั้งหมด เรียกสั้นๆ ว่าค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ยเลขคณิตเหมาะที่จะนำมาเป็นค่ากลางของข้อมูลเมื่อข้อมูลนั้นไม่มีค่าใดค่าหนึ่งสูงหรือต่ำผิดปกติ มีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} = \frac{X_1 + X_2 + X_3 + \dots + X_N}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

๓.๕.๒ การหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) คือ ค่าวัดการกระจายที่สำคัญทางสถิติ เพราะเป็นค่าที่ใช้บอกถึงการกระจายของข้อมูลได้ดีกว่าค่าพิสัย และค่าส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย

$$S. D. = \sqrt{\frac{N(\sum x) - (\sum x^2)}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S. D.$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

๓.๕.๓ การหาค่าความยากง่าย (Difficulty) แบบทดสอบที่ดีต้องมีความยากง่ายพอเหมาะ คือ ไม่ยากเกินไปและไม่ง่ายเกินไป ความยากง่ายของ แบบทดสอบพิจารณาได้จากผลการสอบของแบบทดสอบฉบับนั้นเป็นสำคัญ ค่าความยากง่ายของข้อสอบ หมายถึง สัดส่วนของผู้ที่ตอบข้อคำถามนั้นถูก ซึ่งนิยมให้แทนค่า “ P ” มี ค่าตั้งแต่ ๐ ถึง ๑.๐๐ โดยพิจารณาจำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

- ถ้าข้อใดที่มีผู้ตอบถูกมากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้สอบ แสดงว่าเป็นผู้สอบที่ง่ายหรือค่อนข้างง่าย
- ถ้ามีจำนวนผู้ตอบถูกน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของผู้สอบทั้งหมด แสดงว่ายากหรือค่อนข้างยาก

$$P = \frac{R_H + R_L}{N_H + N_L}$$

เมื่อ	P	แทน	ความยากง่าย
	R_H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนสูง
	R_L	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มคะแนนต่ำ
	N_H	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มคะแนนสูง
	N_L	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มคะแนนต่ำ

๓.๕.๔ การหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) คือ แบบทดสอบที่ดีต้องจำแนกได้ สามารถแบ่งผู้สอบออกตามระดับความสามารถ เก่ง – อ่อนได้ โดยคนเก่งจะตอบถูก ส่วนคนอ่อนจะตอบผิด

$$r = \frac{RH - RL}{N}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบข้อหนึ่งๆ
	RH	แทน	จำนวนผู้ตอบในกลุ่มสูง (เก่ง) ที่ตอบข้อนั้น
	RL	แทน	จำนวนผู้ตอบในกลุ่มต่ำ (อ่อน) ที่ตอบข้อนั้นถูก
	N	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมดในกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ

๓.๕.๕ การหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เป็นการหาค่าความเที่ยงตรงที่ให้ผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาว่าข้อสอบ หรือ ข้อคำถามแต่ละข้อ วัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อย เพียงใด โดยใช้เกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน ๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน -๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อ กับจุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) จาก สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า ๐.๕๐ ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตาม เนื้อหานั้น แสดงว่า ข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้